

Վահան Թորոսեանց

Վանե՛ շողերդ . . .

Վ...-ին

Վանե՛ շողերդ փայլուն ու փարթա՛ւ,
Հանե՛ շորերդ ճերմա՛կ, լուսահյու՛ս,
Գժգույնը հագի՛ր:
Վերջալույս եղի՛ր:
Ես օրոր ըսեմ, ես օրոր հյուսեմ
Լացող ուռիին երագներուն տակ:
Գորշ շորեր հագիր,
Ցայգը զգեցիր:
Ծաղիկը եղի՛ր լու՛ռ ու դալկահար
Ստեղծե քաղցր արտում հոգվույդ մեջ
Տրտում երագով ստինքների քողե,
Շուրթիդ վարդերի թախծությամբ ցողե՛.
Տո՛ւր ինձ համբույր մը, դու դժգույն ծաղիկ,
Ծծեմ թախիծը դալուկ փերթերեդ,
Այգի հյուս կենին մեջեն օրորվիր,
Օրորվիր
Սուգի՛ պես...
Եղիր դժգույն,
Եղիր քաղցր,
Տրտումն է քնքուշ,
Տրտումն է օրոր:
Շաղե՛ արցունքների այգի ցողին հետ,

Թող վարդը ծծե,
Թող վարդը ընպե
Բաղադրությունը լույսին ու թախծին,
Վարդը թող ըլլա
Ավելի խորի՛ն,
Ավելի քնքու՛շ,
Քնքուշն է տրտում:
Հանե՛ շորերդ ճերմա՛կ, լուսեղե՛ն,
Վանե՛ շողերդ փայլո՛ւն ու փարթամ:

1917 թ.